

ва се бай Герчо на хубавата миризма и си мисли: де ги такива работи въ нашето село. Излиза отъ тамъ и отива при сладкарниците. Спира предъ вратата и не може да се нагледа: сладки, сладки, цѣли хора отъ шоколадъ, разнитѣ му статуйки, зайчета, мечета, бонбони, сладкиши. Гледа бай Герчо и лигитѣ му текатъ. Отива най-после при земеделскитѣ произведения. Съ любопитство разглежда семената, тютюнитѣ и разнитѣ консерви, вината, коняцитѣ и др.

На излизане се спрѣ да види уредитѣ за изкуствено излюпване на яйца. Чуди се Бай Герчо, какъ така се излюпватъ пилета безъ квачка.

На другия день той бѣше въ село. Заобиколенъ отъ своитѣ приятели въ Мариновата кръчма, той имъ разправяше за Промислената изложба, за разнитѣ му нѣща и къмъ всѣка дума прибавяше по нѣщо небивало.

Райковъ Петъръ Стефановъ,

учен. отъ I кл. при I Пловд. прогимназия.

Добре дошла!

Хей, ето вече пролѣтътъ,
обляна въ слънце и цвѣтя,

съ стѣпки бързи, тихи, леки
разчиства снѣжнитѣ пѣтеки.

Съ живи грѣйнали очи
разхвърля палави лѣчи—

и нѣжно съ тихъ и весель звънъ
пилѣе ледения сънь.

Повѣва кротко лекъ зефиръ,
потрепва сънената ширъ,

изкачатъ радостно цвѣтята,
надъ тѣхъ свѣтлѣятъ небесата.

И пролѣтътъ съ лекъ привѣтъ
гальовно милва всѣки цвѣтъ

и звънватъ ширнитѣ поля:

— Добре дошла! Добре дошла!

Иванка Занкова

уч. отъ I-а класъ, Нѣмското училище — гр. Пловдивъ.